

Szentes, 1907. május 12. – Szentes, 1984. május 12.

Felmenői mezőgazdasági munkások, cselédek és napszámosok voltak. A hat elemi elvégzése után kitanulta a kosárfonó mesterséget. Vizsgáit 1926-ban tette le. 1945 előtt mezőgazdasági munkásként, kubikusként és kosárfonóként dolgozott. 1929-ben kapcsolatba került a szociáldemokrata mozgalommal, 1934–1944 között a szentesi pártszervezet vezetőségi tagja. 1938-ban csatlakozott a földmunkás-szakszervezethez.

1944. december 18-ától az Ideiglenes Nemzetgyűlés képviselője. Szentes felszabadítását követően bekerült a nemzeti bizottságba és a városi képviselő-testületbe is. 1949-ig a földosztáskor kapott 5 kat. hold földjén gazdálkodott. 1947-ig az Országos Földbirtokrendező Tanács, 1951-ig a Földmunkások és Kisbirtokosok Országos Szövetsége, illetve a Dolgozó Parasztok és Földmunkások Országos Szövetsége országos elnökségi tagja. Az 1947. augusztus 31-i országgyűlési választásokon a Csongrád és Csanád megyei listán pótképviselő lett, 1948. április 26-án behívással került a törvényhozásba. 1948. júniusban átigazolták a Magyar Dolgozók Pártjába.

1949–1951 között mezőgazdasági munkás. 1951-től részt vett a kisipari szövetkezeti mozgalom szervezésében, 1953-ban a Szentesi Házipari Szövetkezet elnökévé választották. 1956 októberében megfosztották tisztségétől, de 1957-től ismét a szövetkezet elnöke lett. 1956 végén belépett a Magyar Szocialista Munkáspártba; Szentes II. kerületi szervezetének lett a titkára. 1957-től az MSZMP városi bizottságának a tagja. 1967. évi nyugdíjazása után a házipari szövetkezet párttitkára, a Mezőgazdasági, Erdészeti és Vízügyi Dolgozók Szakszervezetének városi elnöke.